

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/37/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119317577
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Katková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6119317577.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Katkovej a sudcov JUDr. Ivica Hanuskovej a JUDr. Danice Kočíčkovej, v spore žalobcu Rozhlas a televízia Slovenska, so sídlom Mlynská dolina, 845 45 Bratislava, IČO: 47 232 480, proti žalovanému W. A.č, narodenému XX. XX. XXXX, trvale bytom X. armády XX, XXX XX E. Bystrica, právne zastúpenému Lexpert s.r.o., so sídlom Horná ul. č. 15, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 45 976 856, o zaplatenie 374,28 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 13C/38/2019-68 z 10. decembra 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica z r u š u j e a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Banská Bystrica (ďalej aj „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvoinštančný súd“) odvolaním napadnutým rozsudkom zo dňa 10. 12. 2019 konanie v časti o zaplatenie 213,44 Eur zastavil (prvý výrok) a žalobu vo zvyšnej časti zamietol (druhý výrok).

O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalovaný má nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktoré je povinný zaplatiť žalobca do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým vyšší súdny úradník rozhodne o ich výške (tretí výrok).

Z odôvodnenia rozsudku prvoinštančného súdu vyplýva, že žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia úhrady vo výške 4,64 Eur mesačne v zmysle § 3 písm. a) zákona č. 340/2012 Z. z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska v znení neskorších právnych predpisov (ďalej aj „zákon č. 340/2012 Z. z.“) za obdobie od 01. 09. 2012 do 31. 01. 2019 vrátane pokuty vo výške 17,- Eur.

Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu vzniesol námietku premlčania.

Žalobca vzhľadom na uplatnenú námietku premlčania vzal žalobu v časti o zaplatenie 213,44 Eur späť. Trval na svojej žalobe vo výške istiny 143,84 Eur, pokuty vo výške 17,- Eur, náhrady trov konania a úhrady poštových služieb spojených s vymáhaním vo výške 1,45 Eur.

Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 3 písm. a), § 6 ods.1 prvá veta, § 7 ods.1 a 2, § 10 ods.3 zákona č. 340/2012 Z. z., § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“).

Súd prvej inštancie mal preukázané, že žalobca je verejno-právnou inštitúciou zriadenou na základe zákona č. 532/2010 Z. z., bol aktívne legitimovaný na podanie žaloby a domáhať sa zaplatenia úhrady za služby verejnosti v zmysle zákona č. 340/2012 Z. z.

Súd prvej inštancie uviedol, že v konaní nemal jednoznačným spôsobom za preukázanú okolnosť o tom, že žalovaný je evidovaný ako odberateľ elektriny v odbernom mieste v obci Kordíky, na adrese Kordíky 116, zo strany dodávateľa elektriny. Takýmto potvrdením, ani preukázaním tejto skutočnosti nemôže byť listina, ktorú žalobca v konaní predložil ako prílohu k svojmu vyjadreniu zo dňa 03. 09. 2019. Údaje o odbernom mieste nie sú nijakým spôsobom verifikované, nie je zrejmé, kto takéto potvrdenie alebo takéto vyjadrenie vydal. Podľa názoru prvoinštančného súdu takéto listina nemôže osvedčovať

tvrdené skutočnosti o tom, že odberné miesto elektriny na adrese Kordíky 116 existuje a je tam dodávaná elektrická energia, čím by vznikla povinnosť žalovanému na úhradu za služby verejnosti.

Žalobca zbral v priebehu konania svoju žalobu v časti o zaplatenie 213,44 Eur späť a domáhal sa zastavenia konania v tejto časti z dôvodu vznesenej námietky premlčania. Vzhľadom k tomu, že žalobca nešpecifikoval obdobie, za ktoré zbral svoju žalobu späť a táto má tvoriť práve časť žalovanej sumy vo výške 213,44 Eur späť, pričom žalovaný správne na takýto nedostatok vo svojom písomnom vyjadrení poukazoval, súd prvej inštancie vyzval žalobcu, aby špecifikoval, za ktoré zo žalovaného obdobia zbral svoju žalobu čiastočne späť a žiada konanie v tejto časti zastaviť. Žalobca na takúto výzvu nijakým spôsobom nereagoval, pojednávania sa nezúčastnil, pričom svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnil. Súd prvej inštancie vzhľadom na takýto postoj žalobcu v konaní považoval za rozumné aplikovať aj výkladový princíp, na ktorý poukázal žalovaný. Vzhľadom k tomu, že podanie žalobcu je nejasné a neurčité, nemožno takéto vyjadrenie a najmä jeho neurčitosť a nejasnosť prikladať na ťarchu protistrany, ba práve naopak takéto nejasné či neurčité vyjadrenie je možné vykladať na ťarchu žalobcu. Z uvedeného dôvodu preto súd prvej inštancie konanie v časti o zaplatenie 213,44 Eur zastavil za obdobie 46 mesiacov od apríla 2015 do januára 2019.

Súd prvej inštancie konštatoval, že premlčacia doba je trojročná, pokiaľ v ďalších ustanoveniach Občianskeho zákonníka nie je uvedené inak a plynie odo dňa, kedy mohlo byť právo vykonané po prvýkrát (§ 101 OZ). Pokiaľ žalobca si uplatnil svoj nárok za obdobie od septembra roku 2012 do marca 2015, premlčacia doba uplynula a pohľadávka v tejto časti uplatnená žalobou je premlčaná. Z uvedeného dôvodu preto súd prvej inštancie nárok žalobcovi z podanej žaloby nemohol priznať a žalobu zamietol v časti istiny 143,84 Eur spolu s pokutou vo výške 17,- Eur.

O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 CSP. Súd prvej inštancie uviedol, že žalovaný bol voči žalobcovi v plnom rozsahu úspešný, a teda žalobca je povinný mu zaplatiť náhradu trov konania vo výške tak, ako o nej rozhodne vyšší súdny úradník samostatným uznesením.

2. Proti rozsudku prvoinštančného súdu žalobca podal včas odvolanie. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu zmenil a uložil žalovanému zaplatiť mu sumu 160,84 Eur, náklady spojené s uplatnením pohľadávky v sume 1,45 Eur a priznal mu právo na náhradu trov konania, eventuálne rozsudok prvoinštančného súdu zrušil a vec sa vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Odvolanie odôvodnil odvolacím dôvodom podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP.

Uviedol, že podľa § 3 písm. a) zákona č. 340/2012 Z. z. fyzická osoba, ktorá je evidovaná dodávateľom elektriny v evidencii odberateľov elektriny v domácnosti ako odberateľ elektriny v domácnosti v odbernom mieste, pre spotrebu v byte alebo v rodinnom dome.

On je v zmysle § 9 ods. 1 zákona č. 340/2012 Z. z. povinný viesť evidenciu platiteľov

úhrad. Údaje o platiteľoch do tejto evidencie mu poskytujú subjekty, ktorým táto povinnosť vyplýva priamo z § 9 zákona č. 340/2012 Z. z., a to najmä dodávateľa elektriny, prevádzkovateľa distribučnej sústavy a Sociálna poisťovňa. Nemôže vychádzať z iných skutočností, keďže zákon č. 340/2012 Z. z. mu nedáva iné možnosti, ako údaje o platiteľoch (osobách povinných platiť úhrady, t. j. aj žalovanú sumu) získať.

Evidencia platiteľov podľa § 9 ods. 1 zákona č. 340/2012 Z. z. je vzhľadom na enormný počet platiteľov (cca 1,37 mil. platiteľov) vedená v elektronickej podobe. Poskytovanie súčinnosti zo strany dodávateľov elektrickej energie prebieha tak, že požiada dodávateľa elektrickej energie o poskytnutie databázy fyzických osôb, ktoré sú koncovými odberateľmi elektriny v domácnosti v odbernom mieste pre spotrebu v byte alebo v rodinnom dome.

Uviedol, že vzhľadom na enormný počet údajov v databáze, ako aj na ochranu osobných údajov odberateľov, nie je možné súdu poskytnúť databázu v celom rozsahu, preto predložil extrakciu z databázy získanej od Stredoslovenskej energetiky, a. s., z ktorej vyplýva, že žalovaný je evidovaný ako odberateľ elektrickej energie na odbernom mieste Kordíky 116, 976 34 Kordíky, a teda na tomto odbernom mieste mu vznikla povinnosť platiť úhrady za služby verejnosti poskytované ním v zmysle zákona č. 340/2012 Z. z.

O tom, že uvedený výpis je nesporný dôkaz, disponuje žalobca viacerými rozhodnutia slovenských súdov (viď rozhodnutie Okresného súdu Trenčín č.k. 12Csp/128/2018).

Ďalej mal za to, že súd prvej inštancie nesprávne uviedol, že nešpecifikoval obdobie, za ktoré zbral svoju žalobu späť vo výške 213,44 Eur.

Vo vyjadrení zo dňa 03. 09. 2019 uviedol, že žalovaný uplatnil námietku premlčania, preto berie žalobu v časti o zaplatenie 213,44 Eur späť a domáha zaplatenia: istiny vo výške 143,84 Eur, pokuty vo výške 17,- Eur, úhrady poštových sadziieb spojených s vymáhaním vo výške 1,45 Eur a náhrady trov konania. Vzal žalobu späť v časti o zaplatenie 213,44 Eur vzhľadom na to, že žalovaný uplatnil námietku premlčania. Jeho jednoznačným úmyslom bolo urobiť späťvzatie za obdobie, za ktoré žalovaný uplatnil

námietku premlčania, t.j. tri roky pred podaním návrhu na vydanie platobného rozkazu. Vzhľadom k tomu, že návrh na vydanie platobného rozkazu bol podaný v júli 2019 a on si svoj nárok na úhradu za služby verejnosti uplatňoval od 30. 08. 2012, z čoho nie je možné logickým výkladom dospieť k inému záveru ako tomu, že mal úmysel zobrať žalobu späť v časti skutočne premlčanej pohľadávky.

Výkladovým princípom contra proferentem sa zaoberal ústavný súd vo svojom rozhodnutí I.US 243/07 zo dňa 19. 06.2008 podľa ktorého, ak sú v zmluve použité formulácie a pojmy, ktoré možno vykladať rozdielne, javí sa byť spravodlivým vykladať ich v neprospech toho, kto ich do zmluvy vložil. Zmyslom tohto princípu je neumožniť strane naformulovať v zmluve ustanovenie pripúšťajúce viacvýznamový výklad a následne v zlej viere zneužiť mnohoznačnosť tohto ustanovenia na úkor záujmov druhej zmluvnej strany. Rozumným sa preto javí postulovať, podľa ktorého tvorca zmluvy, ktorý argumentuje neurčitým ustanovením pripúšťajúcim viacerý možný výklad, sám musí preukázať, že nekoná v zlej viere že medzi stranami bol skutočne konsenzus na tvorcom zmluvy tvrdenom význame.

Slovným spojením „vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný uplatnil námietku premlčania, žalobca berie žalobu v časti o zaplatenie 213,44 Eur späť“ nie je pojem, ktorý je možné vykladať rozdielne a to z dôvodu, že uviedol obdobie, za ktoré prejavil vôľu vziať žalobu späť (tým obdobím je obdobie, na ktoré sa vzťahuje námietku premlčania), a teda prejavil súhlasne vôľu stotožniť sa so vznesenou námietkou premlčania zo strany žalovaného, preto logickým výkladom nie je možné prísť k záveru, že by prejavil vôľu čiastočného späťvzatia žaloby v časti svojho nepremľčaného nároku.

Všeobecný súd má prihliadať k vzájomným vzťahom jednotlivých do úvahy prichádzajúcich argumentov a ich úlohu v konkrétnom prípade vyvážiť s ohľadom na špecifikum danej kauzy a nie tieto kritéria iba mechanicky aplikovať. Takýto prístup je zároveň prístupom modernej judikatúry, ktorá postupne nahrádza formálne legalistický pohľad na právo pohľadom, ktorým sa sudca usiluje poskytnúť najlepšie vyargumentovanú odpoveď, na právne a skutkové otázky, ktoré pred neho strany sporu predložia.

Mal za to, že v danej veci sa rozhodlo celkom formalisticky, svojvoľne bez toho, aby mal jeho výrok rozumný základ v obsahu spisu, pretože z obsahu spisu ako aj z formulácie čiastočného späťvzatia je zrejmé, za aké obdobie zobrať žalobu späť.

Princíp contra proferentem slovenský právny poriadok upravuje ako špeciálne výkladové pravidlo a jeho použitie prichádza do úvahy iba vtedy, ak nemožno dosiahnuť výklad prejavu vôle podľa tých výkladových pravidiel, ktoré majú z hľadiska systematiky právnej úpravy prednosť. Jazykový výklad má prioritne prednosť, keďže predstavuje prvotné priblíženie sa k samotnému obsahu vôle, ktorú chcela druhá strana vyjadriť.

Pri použití jazykového výkladu mal za to, že slovné spojenie „vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný uplatnil námietku premlčania, žalobca berie žalobu v časti o zaplatenie 213,44 Eur späť,“ je zrejmé, že zobrať žalobu späť len v časti skutočne premlčaného nároku.

3. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol rozsudok prvoinštančného súdu ako vecne správny potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania.

Poukázal na to, že vzniesol námietku premlčania voči celému nároku uplatnenému žalobcom. Za situácie ak žalobca v odvolaní uvádza, že čiastočné späťvzatie bolo viazané na tú časť nároku, voči ktorej žalovaný vzniesol námietku premlčania, tak týmto tvrdením nedochádza k spresneniu čiastočného späťvzatia zo dňa 03. 09. 2019.

V čiastočnom späťvzati žalobca jednoznačne nekonkretizoval nárok, za ktoré obdobie berie späť. V odvolaní sa snaží toto obdobie bližšie konkretizovať, keď uviedol: „...urobil späťvzatie za obdobie, za ktoré žalovaný uplatnil námietku premlčania, t.j. tri roky pred podaním návrhu na vydanie platobného rozkazu.“ Žalobca teda sám uviedol, že jeho čiastočné späťvzatie sa týkalo najnovšieho obdobia, t.j. tri roky pred podaním žaloby. Postup žalobcu je zmätočný.

K tomu, ako on chápe čiastočné späťvzatie zo dňa 03. 09. 2019, sa vyjadril v podaní zo dňa 11. 10. 2019. Toto vyjadrenie bolo doručené žalobcovi spolu s výzvou na vyjadrenie v lehote 10 dní. Žalobca jeho vyjadrenie zo dňa 11. 10. 2019 nijako nespochybnil, toto ostalo nesporné. Ak teda žalobca mienil svojím podaním zo dňa 03. 09. 2019 žalobu zobrať späť v inej časti, ako on uviedol vo vyjadrení zo dňa 11. 10. 2019, tak to mohol a mal uviesť v minulosti. Ak tak žalobca robí až v odvolacom konaní, tak ide o zneužívanie práva, postup spôsobujúci zbytočné priesťahy v konaní s nízkou hodnotou sporu a zbytočné zaťažovanie súdov a jeho.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 379, § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 2 CSP a contrario a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b), c) CSP zrušil a vec mu podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté rozhodnutie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je však odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania. Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu.

6. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia sumy 357,28 Eur (koncesionárske poplatky za obdobie od 01. 09. 2012 do 31. 01. 2019), pokuty vo výške 17,- Eur, úhrady poštových sadziieb spojených s vymáhaním vo výške 1,45 Eur.

7. Žalovaný v priebehu prvoinštančného konania vzniesol námietku premlčania, a to v odpore proti platobnému rozkazu (č.l.17-18 spisu).

8. Žalobca v podaní označenom ako: „Vyjadrenie žalobcu“ zo dňa 03. 09. 2019 vzal žalobu späť sčasti o zaplatenie 213,44 Eur, pričom ako dôvod späťvzatia žaloby uviedol uplatnenie námietky premlčania žalovaným. Zároveň sa domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 143,84 Eur, pokuty vo výške 17,- Eur, úhrady poštových sadziieb spojených s vymáhaním vo výške 1,45 Eur (č.l. 32-33 spisu).

9. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 11. 10. 2019 (č.l. 44-45 spisu) uviedol: „Z podania žalobcu nie je celkom zrejmé, ktorú časť žalovanej istiny zobral späť. Aj s ohľadom na výkladový princíp contra proferentem je žalovaný názoru, že pri nejednoznačnosti podania strany by sa mal úkon vykladať v prospech druhej strany. V tomto prípade by sa teda nejednoznačný úkon žalobcu mal vykladať v prospech žalovaného. Výklad v prospech žalovaného je taký, že žalobca zobral žalobu späť za najnovšie obdobie, ktoré je predmetom sporu (t.j. za január 2019 až apríl 2015). V uvedenej časti by malo byť konanie zastavené na základe späťvzatia žalobcu.“

10. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva: „...žalobca zobral v priebehu konania svoju žalobu v časti o zaplatenie 213,44 Eur späť a domáhal sa zastavenia konania v tejto časti z dôvodu vznesenej námietky premlčania. Vzhľadom k tomu, že žalobca nešpecifikoval obdobie, za ktoré zobral svoju žalobu späť a táto má tvoriť práve časť žalovanej sumy vo výške 213,44 Eur späť, pričom žalovaný správne na takýto nedostatok vo svojom písomnom vyjadrení poukazoval, súd prvej inštancie vyzval žalobcu, aby špecifikoval, za ktoré zo žalovaného obdobia zobral svoju žalobu čiastočne späť a žiada konanie v tejto časti zastaviť. Žalobca na takúto výzvu nijakým spôsobom nereagoval, pojednávania sa nezúčastnil, pričom svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnil. V tejto súvislosti súd vzhľadom na takýto postoj žalobcu v konaní považuje za rozumné aplikovať aj výkladový princíp, na ktorý poukázal žalovaný. Vzhľadom k tomu, že podanie žalobcu je nejasné a neurčité, nemožno takéto vyjadrenie a najmä jeho neurčitosť a nejasnosť prikladať na ľarchu protistrany, ba práve naopak takéto nejasné či neurčité vyjadrenie je možné vykladať na ľarchu žalobcu. Z uvedeného dôvodu preto súd prvej inštancie konanie v časti o zaplatenie 213,44 Eur zastavil, a to za obdobie 46 mesiacov od apríla 2015 do januára 2019.“

11. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie vyjadrenie žalovaného zo dňa zo dňa 11. 10. 2019 (č.l. 44 - 45 spisu) doručil žalobcovi s výzvou, aby sa k vyjadreniu žalovaného vyjadril v lehote 10 dní. Súd prvej inštancie ale nevyzval žalobcu, aby špecifikoval, ohľadne ktorých konkrétne ním uplatnených žalobných nárokov a za ktoré konkrétne obdobie berie žalobu sčasti späť a žiada konanie v tejto časti zastaviť, ako to nesprávne uviedol súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku.

12. Podľa názoru odvolacieho súdu v posudzovanej veci pre rozhodnutie súdu prvej inštancie o späťvzati žaloby sčasti a za účelom ustálenia predmetu sporu bolo potrebné, aby žalobca špecifikoval, ohľadne ktorých konkrétne ním uplatnených žalobných nárokov, za ktoré konkrétne obdobie (s uvedením konkrétnych mesiacov toho-ktorého roka) berie späť žalobu sčasti a zároveň, aby špecifikoval sumu 143,84 Eur s uvedením, z ktorých konkrétnych žalobcom uplatnených žalobných nárokov pozostáva a za ktoré obdobie si žalobný nárok uplatňuje.

13. Odvolací súd poukazuje na to, že späťvzatie žaloby je dispozitívnym procesným úkonom, ktorý patrí výlučne žalobcovi a jeho obsah je potrebné vykladať jedine v súlade s vôľou žalobcu, preto nie je daný priestor na použitie výkladového princípu contra proferentem, ako to nesprávne uviedol súd prvej inštancie.

14. Odvolací súd poukazuje na to, že výkladový princíp „contra proferentem“ (lat. tiež contra stipulatorem, ang. against the offeror alebo against the party who proffers) je princíp zmluvnej interpretácie, podľa ktorého sa majú pojmy, slovné spojenia, či celé ustanovenia použité pri formulovaní zmluvy, vykladať v neprospech (na ťarchu) tej zmluvnej strany, ktorá tento pojem použila po prvý raz, resp. na ťarchu strany, ktorá trvala na jeho zahrnutí do obsahu zmluvy.

15. V posudzovanej veci sa nejednalo o hmotnoprávny úkon, ale o procesnoprávny úkon žalobcu. Ak súdu prvej inštancie nebola známa vôľa žalobcu vzhľadom na obsah späťvzatia žaloby sčasti, mal súd prvej inštancie pred tým, než rozhodol o zastavení konania sčasti, vyzvať žalobcu, aby špecifikoval späťvzatie žaloby sčasti.

16. Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že žalobca k žalobe pripojil listinné dôkazy, a to Výzvu na zaplatenie nedoplatku zo dňa 10. 01. 2019 (č.l. 3-4 spisu), Prehľad platieb Variabilný symbol: XXXXXXXXXX (č.l. 5-6 spisu), doručenkú (č.l. 7 spisu), Potvrdenie tarifnej ceny za úradnú zásielku zo dňa 27. 10. 2016 (č.l. 8 spisu) a v priebehu prvoinštančného konania žalobca predložil Oznámenie o kontrole platenia úhrady zo dňa 18. 06. 2018, Údaje o odberateľovi elektriny od dodávateľa elektriny zo dňa 03. 09. 2019 (č.l. 34 spisu).

17. Dokazovanie je jeden zo základných inštitútov civilného procesu. Aby súd vedel spor riadne prejednať a rozhodnúť, musí mať zabezpečený dostatok skutkových poznatkov významných pre rozhodnutie sporu. Ustanovenie § 185 CSP zaviedlo princíp formálnej pravdy. Formálnou pravdou sa rozumie, že súd pri rozhodovaní vychádza výlučne z dôkazov, ktoré mu navrhli strany sporu. Súd sa tak nemusí dostať k úplnému zisteniu pravdy, vzhľadom na to, že si o spore môže urobiť svoj obraz iba v rozsahu, v akom mu ho vykreslia strany sporu svojimi tvrdeniami a súvisiacimi dôkazmi. Dôraz sa kladie na procesnú diligenciu strán sporu, čoho dôsledkom je obmedzenie dôkaznej iniciatívy súdu a jej presun takmer bezvýhradne na strany sporu. Navrhovanie dôkazov stranami sporu je časovo ohraničené sudcovskou koncentráciou konania a zákonnou koncentráciou konania. Tieto predstavujú vyjadrenie základného princípu civilného sporu uvedeného v čl. 10 CSP (zásady arbitrárneho poriadku), podľa ktorého súd určuje priebeh a tempo konania s prihliadnutím na hospodárnosť konania tak, aby bol naplnený účel zákona. Sudcovskou koncentráciou konania sa rozumie povinnosť strán sporu uplatniť prostriedky procesnej obrany a útoku (medzi ktoré sa radia aj návrhy na vykonanie dôkazov v zmysle § 149 CSP) včas. Prostriedky procesného útoku a obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, keby konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Na prostriedky, ktoré neboli uplatnené včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov. Podmienkou je, aby súd v rozhodnutí v merite veci náležite odôvodnil neprihliadnutie na včas neuplatnené prostriedky.

18. Podľa ustanovenia § 9 ods. 1 veta prvá zákona č. 340/2012 Z.z. vyberateľ úhrady na účely výberu úhrady a kontroly platenia úhrady vedie evidenciu platiteľov.

19. Z extrakcie z evidencie platiteľov vyplýva, že dodávateľom elektriny na adrese Kordíky 116, na odbernom mieste COM:XXXXXXX, v období od 30. 08. 2012 do júla 2019, bola Stredoslovenská energetika, a.s. a odberateľom elektriny v domácnosti u Stredoslovenskej energetiky, a.s. na adrese Kordíky 116, na odbernom mieste COM:1043474, bol evidovaný žalovaný.

20. Odvolací súd konštatuje, že žalovaný na preukázanie svojich tvrdení neoznačil a ani nepredložil žiaden dôkaz, z ktorého by vyplynulo, že na odbernom mieste na adrese Kordíky 116, nebola od 30. 08. 2012 dodávaná elektrická energia dodávateľom elektriny Stredoslovenská energetika a že nie je odberateľom elektriny.

21. Vzhľadom na uvedené odvolací súd bez toho, aby v tomto štádiu konania spochybňoval či potvrdzoval správnosť úvahy okresného súdu o neoprávnenosti uplatneného žalobného nároku žalobcu, považuje tento záver za predčasný.

22. Odvolaciemu súdu preto neostala iná možnosť ako rozsudok prvoinštančného súdu podľa § 389 ods. 1 písm. b), c) CSP zrušiť a v zmysle § 391 ods. 1 CSP mu vec vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

23. Úlohou súdu prvej inštancie bude vyzvať žalobcu, aby špecifikoval, ohľadne ktorých konkrétne ním uplatnených žalobných nárokov, za ktoré konkrétne obdobie (s uvedením konkrétnych mesiacov tohto roka) berie späť žalobu sčasti a zároveň, aby špecifikoval sumu 143,84 Eur s uvedením, z ktorých konkrétnych žalobcom uplatnených žalobných nárokov a za ktoré obdobie pozostáva, následne súd prvej inštancie rozhodne o zastavení konania, vysporiada sa s námietkou premlčania vznesenou žalovaným a rozhodne o žalobcom uplatňovanom žalobnom nároku.

24. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP).

25. V novom rozhodnutí rozhodne okresný súd i o náhrade trov celého, teda i odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

26. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie,

lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).